

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวาปีปทุม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

Developing the skill of reading aloud diphthongs Thai language by using
the skill exercises of secondary 1 students at Wapi Pathum school

Wapi Pathum District Maha Sarakham Province

อริฐญา มะกา บรรจง บุรินประโคน และจำรัส สุขแป

Athithaya Maka, Banjong Burinprakhon and Chamrat Sukpae

สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Thai Language, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University

E-mail: Banjong.b22@gmail.com Tel. 089-8231638

Received 22/5/2566

Revised 16/12/2566

Accepted 19/12/2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluseter Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 81.44/85.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนทักษะการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40)

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน คำควบกล้ำ โรงเรียนวาปีปทุม

Abstract

The objectives of this research were 1) To determine the effectiveness of the learning activities to read aloud Thai secondary 1 students by using the skill exercises. To be effective according to the 80/80 2) criteria to compare students' reading skills using pre- and post-study skills training. 3) To study the satisfaction of third secondary 1 reading the encroachment with a skill training. The sample was secondary 1/4, academic year 2022. WapiPathum school. Under the Maha Sarakham Educational

Service Area Office. 40 persons. Cluser Random Sampling. Use the classroom as a random unit. Research tools include 1) plans for learning about encroachment using 8 skills training plans. 2) 30-item 4-choice achievement test. 3) Satisfaction questionnaires are 10 estimation scales of 5 levels, and statistics used to analyze data include percentage, average, standard deviation, and hypothesis test using.

The results showed that 1) the effectiveness of thai reading aloud learning activities secondary 1 using the skills training exercise was 81.44/85.33, which are above the required threshold. 2) Students who learn by reading Thai words of secondary 1 students using the skills training. Have reading skills score Postsecurity is statistically significantly higher than before class at .05. 3) Secondary 1 are satisfied with reading Thai words using skill training. There are a considerable level of overall satisfaction ($\bar{x} = 4.40$)

Keywords: Developing the skill of reading, aloud diphthongs, Wapi Pathum school

1. บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นจุดหมายสำคัญสำหรับการพัฒนาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งทักษะการอ่านจัดได้เป็นทักษะที่สำคัญและฝึกได้ยาก เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานมาก่อน การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 47-56)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ เป็นทักษะที่ต้องมีการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การถ่ายทอดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง สามารถส่งผลให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความคิดเห็น ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

คำควบกล้ำเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของภาษาไทย ปัจจุบันคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน แม้แต่คนที่อยู่ในวงการศึกษายังขาดความระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงคำประเภทนี้เท่าที่ควร ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำมีสาเหตุมาจากปัญหาจากตัวครูที่ออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจน จึงไม่ระมัดระวัง ปัญหาจากตัวเด็กเอง เมื่อมาอยู่รวมกันก็มักจะพูดภาษาถิ่นของตนเองและใช้ภาษาไทยอย่างผิด ๆ และปัญหาทางสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน อยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง โอกาสที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้องก็เฉพาะเวลาที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ครูผู้สอนควรสร้างความตระหนักให้นักเรียนถึงความจำเป็นและความสำคัญเรื่องการออกเสียงคำควบกล้ำ หากผู้พูดไม่ระมัดระวังการออกเสียง จะออกเสียงผิดทำให้ความหมายผิดไปด้วย ปิยธิดา แอบเนียม (2552 : 4-5)

ดังนั้นการใช้แบบฝึกประกอบในการเรียนการสอนนั้นจึงมีความสำคัญหลายประการ เช่น ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะแบบฝึกจะเป็นเครื่องทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียน และทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูโดยตรงที่จะสร้างแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและเข้าใจมากขึ้น อีกประการหนึ่ง คือ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอนและกิจกรรม ตลอดจนสามารถช่วยนักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถ และนอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น โดยสามารถทำงานได้ตามลำพัง มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

และสามารถประเมินผลงานตนเองได้

จากการศึกษางานวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งถือพื้นฐานการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำช่วงชั้นการเรียนรู้ประถมศึกษาตอนต้นเข้าสู่ช่วงชั้นมัธยมศึกษาของ นวรัตน์ จงกฤษณ์ และ กฤษณา สังขมมงคล (2562 : 47) พบว่า การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง) มีประสิทธิภาพเนื่องจากก่อนการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดแบบฝึกทักษะ หลักจิตวิทยาในการสร้างความพึงพอใจในการเรียน คือ มีการจัดลำดับความรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีคำชี้แจงที่ชัดเจน มีเนื้อหาความรู้ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก คือ เริ่มจากเนื้อหาความรู้ทั่วไปของคำควบกล้ำ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจความรู้ภาพรวมของการอ่านคำควบกล้ำ จากนั้นเรียงลำดับคำศัพท์ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแต่ละชุด โดยเริ่มจากคำศัพท์ง่ายไปสู่คำศัพท์ยาก เป็นแบบฝึกสั้นๆ ซึ่งช่วยให้นักเรียนรู้สึกไม่เบื่อหน่าย อีกทั้งมีรูปภาพประกอบและมีสีสันสวยงามน่าสนใจ ทั้งนี้ จึงส่งผลให้งานวิจัยดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

สำหรับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า ประสบปัญหาหลายอย่าง โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง เนื่องจากนักเรียนอ่านออกเสียง ร ล ว และคำควบกล้ำไม่ชัดเจน จึงเกิดเป็นปัญหาในการสื่อความหมาย ซึ่งนอกจากทำให้ผู้พูดเสียบุคลิก อีกทั้งไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี แสดงให้เห็นว่าขาดทักษะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จากการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ยังพบอีกว่าการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิรวิทย์ที่ผ่านมานักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านคำควบกล้ำ และทักษะที่เกี่ยวกับหลักภาษา รวมถึงการใช้ภาษา จากการประเมินคุณภาพคัดกรองการอ่านและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วตามจุดประสงค์รายวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิรวิทย์ มีผลการประเมินการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนร้อยละ 60

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพราะเป็นสื่อที่มีความเป็นรูปธรรมช่วยเสริมสร้างเนื้อหาให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว โดยมีภาพประกอบที่สามารถดึงดูดความสนใจ และเสริมสร้างจินตนาการให้ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชั้นแรกที่ผ่านวัยประถมศึกษาควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องแม่นยำ ตามหลักการใช้ภาษาไทย ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขความบกพร่องในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแก่นักเรียนเอง สร้างทักษะของการเป็นนักอ่านที่ดี สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยแบบฝึกทักษะ

2. วิธีการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2565 ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก ได้ห้อง ม.1/4 มีนักเรียนจำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

(1) แผนการจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่องคำควบกล้ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรม จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง (2) แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 7 ชุด (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) เรื่องคำควบกล้ำ จำนวน 30 ข้อ

2) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 16 ชั่วโมง

3) เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ตามแผนที่กำหนดไว้ จำนวน 8 แผน ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ จำนวน 30 ข้อ

4) นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ และนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. ผลการศึกษา

จากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวาปีปทุม อำเภอลืออำนาจ จังหวัดมหาสารคาม” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนา โดยใช้แบบฝึกทักษะตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยสูตรคำนวณหาประสิทธิภาพ (E1/E2) มีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E1/E2) ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง คำควบกล้ำ ด้วยชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรม โดยคำนวณค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) จากคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการอ่าน การประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และคะแนนทดสอบย่อยท้ายแผน ระหว่างการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน จำนวน 8 แผน และคำนวณค่า (E2) จากคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนน ทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน									คะแนน ทดสอบ หลังเรียน (30)
		แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								รวม	
		1	2	3	4	5	6	7	8		
		330	230	330	330	330	330	330	330		
รวม	718	932	924	952	967	983	1,061	978	1,021	7,818	1,024
ค่าเฉลี่ย	17.95	23.30	23.10	23.80	24.18	24.58	26.53	24.45	25.53	195.45	25.60
S.D	2.60	1.09	1.79	1.15	1.86	1.46	2.76	2.50	1.69	8.21	1.44
ร้อยละ	59.83	77.67	77.00	79.33	80.58	81.92	88.42	81.50	85.08	81.44	85.33

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน มีคะแนนเฉลี่ยจากกิจกรรมระหว่างเรียน จำนวน 8 แผน เท่ากับ 195.45 คิดเป็นร้อยละ 81.44 ของคะแนนเต็ม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 17.95 คิดเป็นร้อยละ 59.83 ของคะแนนเต็มและมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 25.60 คิดเป็นร้อยละ 85.33 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1)	240	195.45	8.21	81.44
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	25.60	1.44	85.33
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2				81.44/85.33

จากตารางที่ 2 พบว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) เท่ากับ 81.44 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.33 จากการทดลองนี้แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.44/85.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่อง คำควบกล้ำ ด้วยชุดแบบฝึกทักษะ ประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถิติ โดยใช้สถิติ t-test (dependent Samples) ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	40	30	17.95	2.60	7.00*	0.0000
หลังเรียน	40	30	25.60	1.45		

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 มีความพึงพอใจของนักเรียนเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.50) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.40) และลำดับสุดท้ายด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.40)

4. สรุปและอภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 81.44/85.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทรา ศรีสว่าง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.55/88.61 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) นอกจากนี้ มุทิทา แก้วคำแสน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.87/89.06 โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และจากผลงานวิจัยของ โสภิตรา คงทวี (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการผ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.94/92.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ด้าน วรณภา ไชยวรรณ (2549 : 41) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ อีกทั้งนักเรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งลดภาระได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับ ถวัลย์ มาตจรัส และคณะ (2550 : 21) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน มีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้าน การอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดีการดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

ทั้งนี้ นักเรียนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ในทันทีตามทฤษฎีความรู้ของวัตถุนิยมความรู้ที่เราจะได้ ต้องได้จากการที่เราเห็นได้ สัมผัสตัวเอง หรือมีประสบการณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เรารู้จักจะอยู่ในสมองของเรานี้เองเราจึงเกิดการเรียนรู้ขึ้นการเรียนรู้แบบนี้เป็นการเรียนรู้เชิงประจักษ์ในวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก การจัดการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ว่ากิจกรรมการศึกษาในอนาคตมีลักษณะเด่นที่สุดคือมีหลากหลายเพื่อสนองความต้องการที่หลากหลาย และความแตกต่างของปัจเจกที่หลากหลาย ซึ่งนำไปสู่การศึกษาทางเลือก “การศึกษาทางเลือก” ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้และพัฒนาเป็นความ “ใฝ่รู้” ในที่สุด งานวิจัยนี้ใช้การประเมินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยสังเกตจากการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังแบบฝึกทักษะ ทำให้ทราบพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ทำให้ครูสามารถมองเห็นข้อบกพร่องของนักเรียน และครูผู้สอน จุดอ่อน ข้อดี-ข้อเสีย ในการเรียนการสอนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ทันที

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะผ่านการสร้างที่เป็นระบบ มีรายละเอียดชัดเจน มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เน้นกระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีนิสัยรักการทำงาน นักเรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เกิดความสนใจและได้ฝึกกิจกรรมอยู่เสมอ ทำให้เกิดความชำนาญ เกิดทักษะ จึงส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ พิมพะนิตย์ (2540 : 91-92) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่ควบกล้ำด้วย ร ล ว วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมในการฝึกทักษะกับการฝึกทักษะตามคู่มือครู โดยทดลองกับนักเรียนโรงเรียนสกลวิทยานักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีฝึกทักษะโดยใช้เกม นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครูผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้านการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก หมายความว่านักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา กิตติเสรีบุตร (2553 : 92) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านออกเสียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนอนุบาลวาปีปทุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนหนังสือส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

สรุปการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านคำควบกล้ำ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 81.44/85.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนทักษะการอ่าน คำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้านการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามโดยใช้ชุดฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ครูผู้สอนนับว่ามีบทบาทและมีความสำคัญสำหรับนักเรียน ควรจะต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้พร้อม และสื่อควรมีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นที่จะให้นักเรียนทำกิจกรรม
2. ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรมีการชี้แจงขั้นตอนวิธีการเรียนรู้ และกระบวนการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทุกคนทราบเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูควรเตรียมกิจกรรมให้หลากหลาย เช่น เกม เพลง ปริศนา คำทาย คำคล้องจอง เป็นต้น และควรเลือกกิจกรรมให้เหมาะกับเนื้อหาที่จะสอน เพื่อสร้างความสนใจให้กับนักเรียนอยากร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ขณะที่ทำกิจกรรมอาจมีบางคนที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในการทำงานกลุ่ม นักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงออก ครูควรมีการช่วยเหลือโดยมีวิธีการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่เด็กนักเรียนเป็นรายบุคคลไป

5. เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา กิตติเสรีบุตร. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ศุภสมาคมตรา.
- _____ . (2551). คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กัลยาณี บุญประสิทธิ์. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จารุวรรณ พิมพ์นิธย์. (2540). เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่ควบกล้ำด้วย ร ล ว วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมในการฝึกทักษะตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาตจรัส และ คณະ. (2550). แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- นวรรตน์ จงหนอง และ กฤษณา สังขมกล. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง). วารสาร ศุภศาสตร์สวนสุนันทา, 3(2), 47.
- ปิยธิดา แอบเนียม. (2552). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แผนกสองภาษา โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์.
- มุกิตา แก้วคำแสน. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลองวิทยาจังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาแผนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่องอักษรควบและอักษรนำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- โสภัทรา คงทวี. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. กรุงเทพมหานคร.
- อินทิรา ศรีสว่าง. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพยุภคภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.